

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: A. I.**, zastoupena Mgr. Alenou Abbidovou, advokátkou, se sídlem Chodská 12, Praha 2, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 1. 2005, č. j. 14 Az 227/2003 - 53,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně, advokátce Mgr. Aleně Abbidové, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým bylo podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuto řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM - 1421/VL - 10 - C10 - 2003 ze dne 16. 6. 2003, kterým bylo rozhodnuto, že účastník řízení nesplňuje důvody udělení azylu podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona; a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně uplatňuje důvod obsažený v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Stěžovatelka především namítá, že Krajský soud v Ústí nad Labem posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem. Dále uvádí, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a v projednání věci u krajského soudu, který podle názoru stěžovatelky projednal věc v rozporu se zákonem o azylu.

Ze shora uvedených důvodů stěžovatelka navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Současně požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, což odůvodnila tím, že má obavu z návratu do Moldavska, kde jí podle jejího mínění hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů, a dále porušením právních předpisů ze strany příslušných orgánů, které rozhodovaly o její žádosti o azyl.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jak jeho rozhodnutí, tak i usnesení krajského soudu, byla vydána v souladu s právními předpisy, a odkázal na obsah správního spisu. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti a rovněž k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neshledává důvody.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) - e) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost, c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, d) nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Napadeným rozhodnutím krajský soud řízení odmítl pro neodstranění vad žaloby. Pokud stěžovatelka s tímto rozhodnutím nesouhlasila, musela v kasační stížnosti namítat, že její žaloba měla potřebné náležitosti a že výzva soudu k odstranění vad podání neměla své opodstatnění; stěžovatelka měla tedy namítat nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Takto však stěžovatelka nepostupovala a v kasační stížnosti uplatnila důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s.

Kasační stížnost tedy není ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustná a Nejvyšší správní soud ji proto jako nepřipustnou odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.). Za těchto okolností pozbylo na významu rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byla usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 4. 2005, č. j. 14 Az 227/2003 - 66, pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje za zastupování a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Protože v dané věci nebyly provedeny ustanovenou advokátkou žádné úkony, jak vyplývá z obsahu soudního spisu, a nebyly tak naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, bylo rozhodnuto, že ustanovené zástupkyni stěžovatelky, advokátce Mgr. Aleně Abbidové, se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jak uvedeno v bodě III. výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu